

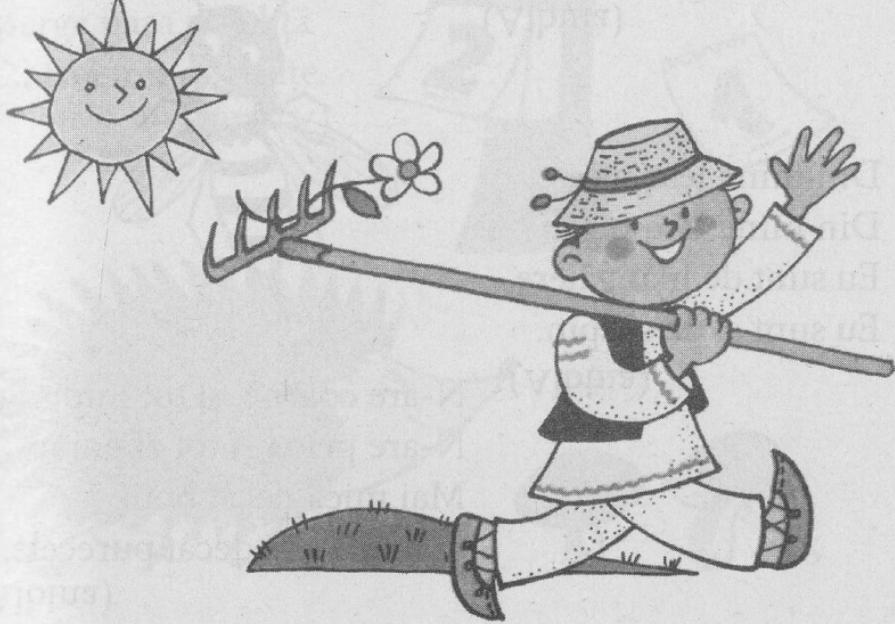
Libris.RO

Respect pentru oameni și cărti

*Ghicitori
Proverbe
Zicători*

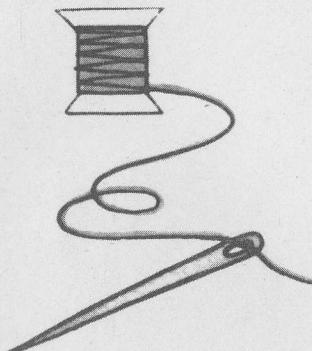
REGIS

Ghicitori

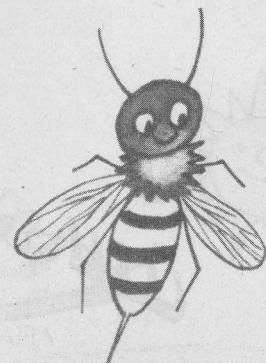

Ce fuge mereu la vale
Și-și lasă mațele-n cale?
(Acți)

Găinușă, gălbinușă,
Trece marea-n piciorușe.
(Albină)

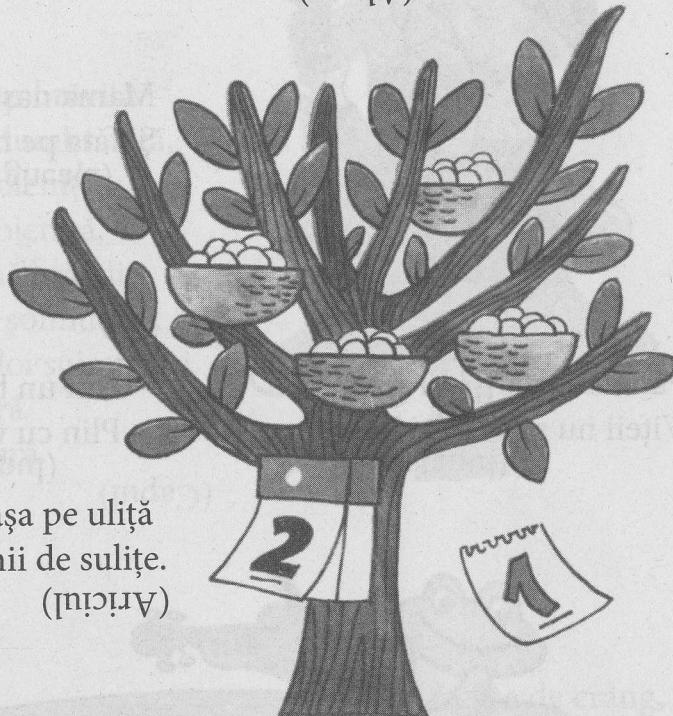
Din mine iese miere,
Din mine iese venin
Eu sunt de mângâiere,
Eu sunt și de suspin.

(Albină)

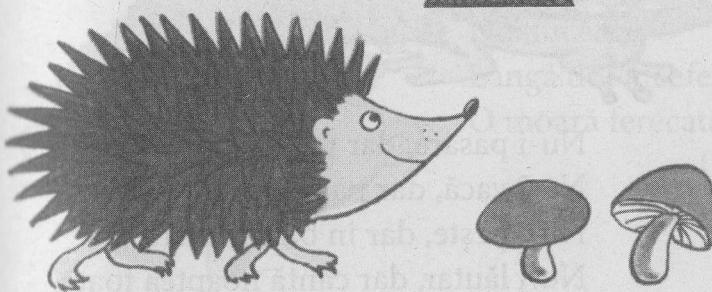
N-are coarne, și tot împunge;
N-are pene, și tot zboară;
Mai mică decât boul
Și mai mare decât purecele.
(Albină)

Cucuiata, vai de ea,
Stă într-un vârf de nuia.
(Aluna)

Am un copac cu doisprezece ramuri:
În fiecare ramură câte patru cuiburi,
Și în fiecare cuib câte șapte ouă.
(Aluna)

Merge pașa pe uliță
Cu trei mii de sulițe.
(Ariciul)

Până nu sparg bordeiul,
Vițeii nu se văd.

(Bostanul)

Nu-i pasăre, dar pe copaci șade,
Nu-i vacă, dar paște iarbă verde;
Nu-i pește, dar în baltă înoată,
Nu-i lăutar, dar cântă noaptea toată.

(Buratencu)

În pădure naște,
În pădure crește,
Vine-n sat și bate.
(Bătinu)

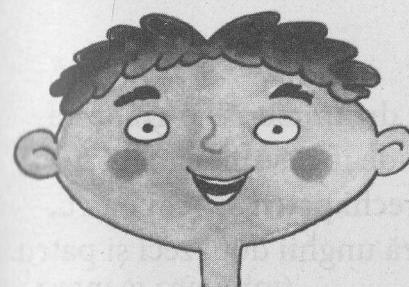
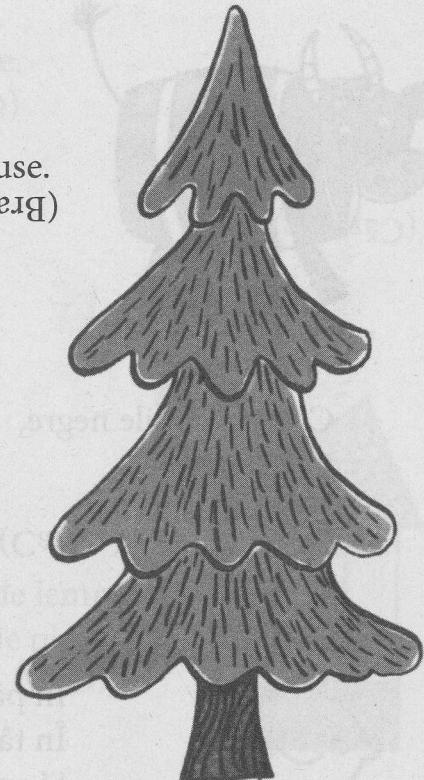
Mama naște fata
Și fata pe mama.
(Apă și ghetea)

Am un bordei
Plin cu viței.
(Bostanul)

În pădure născui,
În pădure crescui,
Acasă de m-aduse
Să joc în horă mă puse.
(Bradu)

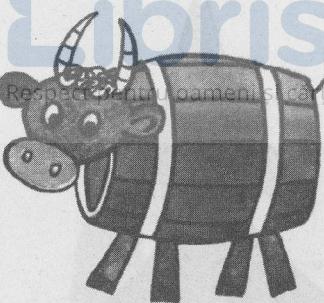
Am o dumbrăviță.
Sub cea dumbrăviță,
Este-o poieniță,
La cea poieniță,
Sunt două brăzdițe
Sunt doi șoimușori,
Sub cei doi șoimușori
E o moară
Rotunjoară.

(Capu)

La o margine de crâng,
Doi luceferi,
Lângă doi luceferi,
O moară ferecată.

(Capu)

Câmp alb, oile negre,
Cine le paște
Le cunoaște.

(Cartea)

În pădure cioca-boca,
În târg hi-ho-ho,
Și acasă treapa-leapa.

(Călul)

Pe drum merge și grăbește
Unde încet, unde mai iute;
Urechi patru și ochi patru,
Iară unghii douăzeci și patru.
(Călul și călărețul)

Am o vacă mare
C-o țăță-n spinare,
Și-mi dă lapte cât voiesc.
(Butea)

Am o găinușă,
Ține dreptatea în spinare.
(Căntarul)

De la noi
Până la voi,
Tot fâșii de tei.
(Cărările)

Au o cloșcă:
Noaptea strâng puii
Și ziua-i risipește.
(Casă)

Cloșca de lemn
Și puii de piele.
(Casă)

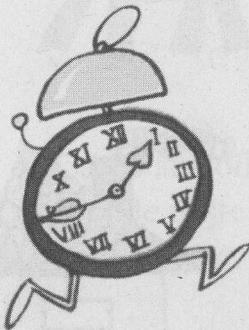
Sus bat laturile
Jos pică negurile.
(Cernețul sau sita)

Am un ceaun umflat
Peste lume răsturnat.
(Cerul)

Ce năpărlește vara
Și-inverzește iarna?
(Cetina bradului)

Am o cuconită
Cu doisprezece rochițe;
Când se-ncepe-a dezbrăca,
Toți încep a lăcrima.

(Ceapa)

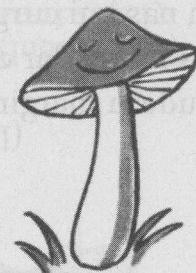
Gânganie fără suflare,
Umblă fără astâmpărare;
N-are duh, nici nu viază,
Toată lumea îndrepteaază.

(Ceasornicul)

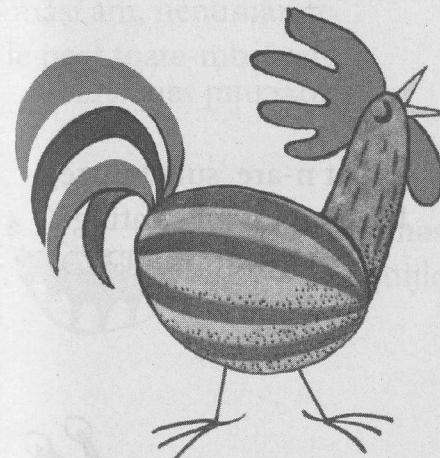

Ciugurele
Măruntele
Tot pe drum înșirățele,
Ciugur,
Mugur,
Cal bătrân
Şade jos și bea tutun.
(Ciobanul și oilă)

Mănăstire-ntr-un picior
Ghici ciupercă ce e?
(Ciupercă)

Foișor într-un picior.
(Ciupercă)

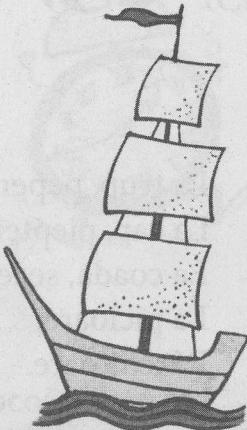
La trup, pepene,
La cap, pieptene,
La coadă, secere,
La picioare,
Râșchitoare.
(Cocoșul)

Ager, sprinten și ușor,
Fără aripi pot să zbor
Printre poaie, printre nor.
(Cugarterea, gândul)

Fâș, fiș,
Prin păiș.
(Coasa)

De iute ce sunt, trei mă țin,
Din nas îmi curge miere sau venin,
Glas n-am, dar când vorbesc
S-aude la marginea lumii.
(Condieiu)

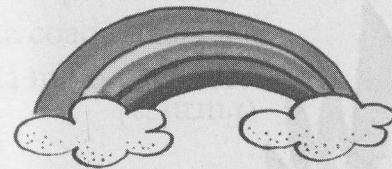
Războaie pe cărare
Cu doba-n spinare.
(Culbecul sau melecul)

Are coarne și bou nu e;
Samar are, măgar nu e;
Picioare n-are și-n copaci se suie.
(Culbecul sau melecul)

Am o gâscă pe apă
Și cu fulgii în pădure.
(Corabia, luntrea)

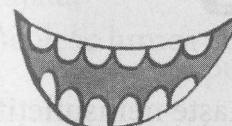
Suflet n-are, suflet duce,
De pământ nu se atinge.
(Corabia, luntrea)

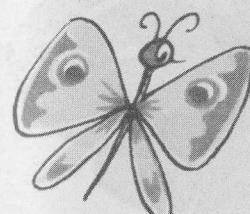
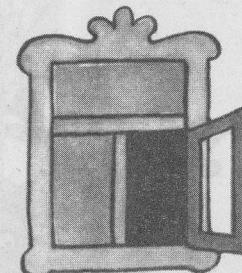
Trupul, capul mi-e totuna,
P-un picior stau totdeauna,
Cămăși am, nenumărare,
Și le port toate-mbrăcate.
(Curechilul sau varza)

Sus masă, jos masă,
La mijloc fasole-aleasă.
(Dintii)

Nici în casă, nici afară,
Nici în cer, nici pe pământ.
(Fereastră)

Aripi are, cioară nu-i;
Trup subțire, vierme nu-i.
(Fluturile)

Năframă vărgată
Peste mare aruncată.
(Crucubeul)